

♥can
modern

THOMAS

MIANN

Majesteleri Kral

2. BASKI

Çeviri: ŞEYDA ÖZTÜRK

THOMAS MANN
MAJESTELERİ
KRAL

Can Modern

Königliche Hoheit, Thomas Mann

© 1909, S. Fischer Verlag, Berlin

© 2013, Can Sanat Yayınları A.Ş.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1. basım: 2013

2. basım: Şubat 2019, İstanbul

Bu kitabın 2. baskısı 1 000 adet yapılmıştır.

Dizi editörü: Emrah Serdan

Yayına hazırlayan: Şebnem Sunar

Kapak tasarımı: Utku Lomlu / Lom Creative (www.lom.com.tr)

Kapak baskı: Saner Basım Hizmetleri San. ve Tic. Ltd. Şti.

Maltepe Mah. Litros Yolu 2. Matbaacılar Sit. No: 2/4 2BC 3/4

Zeytinburnu, İstanbul

Sertifika No: 35382

İç baskı ve cilt: Türkmenler Matbaacılık Reklam San. ve Tic. Ltd. Şti.

Maltepe Mah. Gümüşsuyu Cad. No: 16-18

Topkapı, İstanbul

Sertifika No: 43087

ISBN 978-975-07-3982-8

CAN SANAT YAYINLARI

YAPIM VE DAĞITIM TİCARET VE SANAYİ A.Ş.

Hayriye Caddesi No: 2, 34430 Galatasaray, İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 / 252 59 88 / 252 59 89 Faks: (0212) 252 72 33

canyayinlari.com/9789750739828

yayinevi@canyayinlari.com

Sertifika No: 31730

THOMAS MANN
MAJESTELERİ
KRAL

ROMAN

Almanca aslından çeviren

Şeyda Öztürk

♥can

Thomas Mann'ın Can Yayınları'ndaki diğer kitapları:

Buddenbrooklar, 1983

Tonio Kröger, 1997

Büyülü Dağ, 1998

Seçilen, 1998

Venedik'te Ölüm, 2007

Lotte Weimar'da, 2009

Değişen Kafalar, 2011

Zor Saat, 2011

Aldanan Kadın, 2012

Mario ile Sihirbaz, 2013

Doktor Faustus, 2013

Dolandırıcı Felix Krull'un İtirafları, 2014

Efendi ile Köpeđi, 2015

THOMAS MANN, 1875'te Almanya'da doğdu. 1898'de yayımladığı ve *Der kleine Herr Friedemann* (Küçük Friedemann) adı altında topladığı ilk öykülerinde, daha çok Schopenhauer, Nietzsche ve Wagner'in etkisi altında kalarak sanatçının yaratma sorununa odaklanmıştı. Bu ilk öykülerinin ardından Mann'ı asıl üne kavuşturan *Buddenbrooklar* adlı toplumsal roman yayımlandı. 1903'te *Tonio Kröger*, 1912'de *Venedik'te Ölüm* yayımlandı. Daha sonra *Büyülü Dağ*'ı yazan Mann, Hitler iktidara gelince Almanya'dan ayrıldı. 1936'da ABD vatandaşlığına geçti ve Almanya'nın karanlık tablosunu çizdiği *Yusuf ve Kardeşleri* dörtlemesini yayımladı (1933-1942). Dörtlemenin ardından yazmaya koyulduğu *Doktor Faustus*'ta ise besteci Andreas Leverkühn'ün yaşamöyküsünün ışığında, Alman kültürünün barbarlığa yenik düşmesini anlattı. 1929'da Nobel Edebiyat Ödülü'nü alan Mann, 1955'te Zürih'te öldü.

ŞEYDA ÖZTÜRK, 1972'de doğdu. Boğaziçi Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde başladığı öğrenimine Viyana Üniversitesi Felsefe ve İngiliz Dili ve Edebiyatı bölümlerinde devam etti. YKY *Cogito* dergisi ve *Cogito* düşünce kitapları serisi editörü. Makale ve kitap çevirisi yapıyor. Türkçeye çevirdiği kitaplardan bazıları: Theodor W. Adorno (*Rüya Kayıtları*, 2008; *Sahicilik Jargonu*, 2012), Philip Roth (*Öfke*, 2012), Paul Theroux (*Sivrisinek Sahili*, 2006).

İçindekiler

Giriş	11
Körelme	15
Ülke	41
Kunduracı Hinnerke	54
Doktor Überbein	84
II. Albrecht	134
Yüce görev	175
Imma	199
İfa	308
Gül ağacı	375

Giriş

Albrecht Caddesi'nde, Albrecht Meydanı'yla Eski Saray'ı, tüfekli piyade alayının kışlasına bağlayan anayol üzerindeyiz – hafta içi, öğle saatleri, yılın herhangi bir mevsimi. Hava iyi, ılık. Yağmur yağmıyor ama gökyüzü kapalı; baştan sona açık gri renkte, alışlageldiği üzere kasvetli; caddeye düşen donuk ve ciddi ışık hiçbir gizleme, insanı tuhaf hissettirecek hiçbir şeye olanak bırakmıyor. Kentin pek de hareketli olmayan havasına uygun biçimde trafik az, gürültü ve kalabalık da pek fazla değil. Tramvaylar raylar üzerinde ilerliyor, bir-iki fayton geçiyor, kaldırım boyunca çevre halkından birkaç kişi yürüyor – sıradan insanlar, yolu oradan geçenler, avam tabakası, halk. – Elleri gri paltolarının verev kesimli ceplerinde iki subay, bir general ve bir teğmen birbirine doğru yürüyor. General saray tarafından, teğmen de kışlaların olduğu taraftan geliyor. Teğmen oldukça genç, bıyıkları henüz terlememiş, çocuk sayılacak yaşta. Dar omuzları, koyu renk saçları ve bu yörede pek sık görülen geniş elmacıkkemikleri, mavi ve biraz da yorgun bakan gözleri, ince hatlı ama vakur bir çehresi var. General'in saçları kar beyazı, uzun boylu ve geniş omuzlu, her haliyle emir vermeye alışkın bir görünüm sergiliyor. Kaşları pamuğu andırıyor, bıyığıysa ağzının kenarından çenesine kadar

uzanıyor. Yavaş ve güçlü adımlarla ilerliyor, kılıcı asfaltın üzerinde şakırdıyor, miğferindeki tüy rüzgârda uçuşuyor ve her adımında paltosunun büyük kırmızı klapası ya-
vaşça yukarı aşağı dalgalanıyor. – İşte böyle birbirlerine doğru ilerliyorlar. Bundan herhangi bir pürüz çıkar mı? Mümkün değil. Her gözlemci, bu karşılaşmanın doğal gidişatını net biçimde öngörebilir. İşte yaşlıyla gencin, emrin ve itaatin, ömür boyu hizmetin ve uysal acemiliğin karşılaşması, işte bükülmez bir hiyerarşik uçurum, işte kurallar. Her şey doğal akışında devam etsin! – Peki bunun yerine ne oluyor? Aşağıdaki şaşırtıcı, utandırıcı, büyüleyici, doğal düzeni altüst edici sahne gerçekleşiyor. Genç teğmenin yaklaştığını gören General, şaşırtıcı bir tutumla duruşunu değiştiriyor. Sırtını dikleştiriyor ama aynı zamanda da küçülmüş gibi görünüyor. Gösterişli tavrını, tabiri caizse, ani bir darbeyle hafifletiyor, kılıcını şakırdatmayı kesiyor ve yüzünde huysuz ve mahcup bir ifade belirirken belli ki gözlerini nereye çevireceğine karar veremiyor; gözlerini pamuğu andıran kaşlarının altından hemen önünde uzanan asfalta dikerek bu gerçeği gizlemeye çalışıyor. Genç teğmen de dikkatli gözlemcileri yanılarak utandırıyor, ama ne gariptir ki, durumunu zarafetle ve disiplinle saklamak bakımından ak saçlı General'den daha başarılı. Dudaklarının kenarındaki gerginlik alçakgönüllü ve ılımlı bir gülümsemeye dönüşüyor, gözlerini sessiz ve temkinli bir serinkanlılıkla ve görünüşe göre pek de çaba harcamadan General'in omzunun üzerinden ileriye dikeyliyor. Artık birbirlerinin üç adım ötesindedir. Ve genç teğmen, kendinden beklenen selamı vermek yerine, başını hafifçe geriye atarken, sağ elini – dikkatinizi çekerim, sadece sağ elini– paltosunun cebinden çıkarıyor ve o beyaz eldivenli eliyle cesaretlendirici ve lütfeden hafif bir hareket yapıyor, avucu yukarı bakacak şekilde parmaklarını açıyor, o kadar. Kolları iki ya-

nında bu işareti bekleyen General'se elini miğferine götürüyor, kenara çekiliyor, kaldırımında ona yer açmak istermiş gibi, yarım daire çizerek eğiliyor ve dürüst, mütevazı bakışlarla, yüzü al al, Teğmen'i selamlıyor: Bunun üzerine Teğmen, elini şapkasına götürerek, üstü olan subayın saygı dolu selamını karşılıyor, bütün çehresini değiştiren çocuksu bir lütufla selama karşılık veriyor – ve yoluna devam ediyor.

Bir mucize! İnanılmaz bir sahne. Yoluna devam ediyor. İnsanlar ona bakıyor ama o kimseye bakmıyor, gözlerin üzerinde olduğunu bilen bir kadın gibi, kalabalığın arasından dosdoğru önüne bakıyor. İnsanlar onu selamlıyor: Selamları, içten ama mesafeli bir edayla karşılıyor. Görünüşe göre yürürken zorlanıyor; sanki bacaklarını kullanmaya pek alışkın değilmiş ya da bütün ilginin üzerinde olması onu rahatsız ediyormuş gibi kesik kesik ve tedirgin bir yürüyüşü var; hatta öyle ki ara sıra topallar gibi bile oluyor. Bir polis memuru esas duruşa geçiyor, bir dükkândan çıkan zarif bir kadın gülümseyerek reverans yapıyor. İnsanlar ona bakmak için başlarını çeviriyor, birbirlerini dürterek gözlerini ona dikiyor ve adını fısıldıyorlar...

Adı, Klaus Heinrich; II. Albrecht'in erkek kardeşi ve tahtın ikinci veliahdı. İşte gidiyor, hâlâ görüş alanı dahilinde. Herkes onu tanısa da, insanların arasında bir yabancı gibi ilerliyor, kalabalığın arasında yürüse de, etrafı boşlukla çevrili sanki. İssız yoluna devam ediyor ve dar omuzlarında asaletinin ağır yükünü taşıyor.

Körelme

Grandüşes Dorothea'nın Grimmburg'da ikinci kez bir prens dünyaya getirdiği haberi, modern çağın çeşitli haberleşme araçları vasıtasıyla saraya ulaştığında top atışları yapıldı. Askeriye tarafından "Kale"nin surlarından yapılan yetmiş iki pare top atışı, kentte ve kenti çevreleyen kırsal bölgede yankılandı. Top atışı seremonisinden hemen sonra, itfaiye de, aşağı kalmamak için, kenti top atışlarıyla selamlamaya başladı; ama her bir atıştan sonra uzun fasılalar verildiği için, itfaiyenin top atışları halk arasında büyük sevinç yarattı.

Grimmburg, ağaçlık bir tepeden, eğimli kurşuni çatıları evlerin önünden akan nehirde yansılan ve başkentten kâr amacı gütmeyen bir banliyö treniyle yarım saatte ulaşılan aynı adlı göz alıcı kasabaya bakıyordu. Hanedanın atası olan uçbeyi Klaus Grimmbart tarafından zor koşullara rağmen inşa ettirilen, inşa edildiği günden beri birçok kez güçlendirilip restore edilen, değişen zamanların modasına göre elden geçirilen, sürekli içinde yaşanabilir durumda tutulan ve hükümdarlığın ana sarayı olan şato, hanedanın beşiği olarak burada yükseliyordu. Zira uçbeyliğinin soyundan gelen herkesin; baştaki çiftin bütün çocuklarının orada doğması, saray kuralı olduğu kadar bir gelenektir de. Bu gelenek göz ardı edile-

mezdi. Ülkenin, bu geleneği gülünç bulsa da, omuzlarını silkerek ona uyan açık görüşlü ve inançsız hükümdarları da olmuştu. Makul ve çağa uygun olsun olmasın, geleneği terk etmek için artık çok geçti: Bir şekilde kendini ispat edebilmiş hürmete şayan bir alışkanlık, mecbur kalınmadıkça neden terk edilsin ki? Halk, bu geleneğin bir hikmeti olduğuna inanıyordu. On beş nesil boyunca baştaki hükümdarların çocukları şu veya bu nedenden dolayı, o da sadece iki kez, başka bir sarayda dünyaya gelmişti: İkisi de acınacak halde ve korkunç biçimde ölmüştü. Ama Tövbekâr Heinrich ve Gaddar Johann'la güzel ve gururlu kız kardeşlerinden, Grandük'ün babası Albrecht'e ve Grandük'ün kendisi III. Johannes Albrecht'e kadar ülkenin bütün hükümlerleri ve onların kardeşleri burada doğmuştu; bundan altı yıl önce de Dorothea, ilk oğlu olan veliahdı yine burada doğurmuştu...

Saygın olduğu kadar huzurlu da olan esas saray, ayrıca bir sığınak görevi görüyordu. Odalarının serinliği ve civarındaki gölgeliklerin cazibesi nedeniyle yazlık rezidans olarak da seviliyor, hatta resmî ama keyifli Hollerbrunn'a bile tercih ediliyordu. Kasabadan şatoya, yıkık dökük evler ve çatlaklarla dolu bir duvar arasından, kaldırım taşları oldukça kötü durumda olan bir yokuştan tırmanıp muazzam cümle kapılarından geçerek, tam ortasında Klaus Grimmbart'ın bir heykelinin bulunduğu şato avlusunun girişindeki çok eski hana ve konukevine kadar uzanan yol ne kadar göz alıcı olsa da yorucuydu. Ama sarayın bulunduğu tepenin sırtında oldukça iyi durumda bulunan bir park uzanıyordu; parkta, arabayla gezinti yapmak ve huzurlu yürüyüşlere çıkmak için ideal fırsatlar sunan ormanlık ve hafif tümsekli araziye çıkan gezinti yolları vardı.

Şatonun içiyse en son III. Johann Albrecht'in hükümdarlığının başında, maliyeti dillere destan etraflı bir

yenileme ve güzelleştirme çalışmasına sahne olmuştu. Oturma odalarının mobilyaları hem gösterişli hem de rahat bir tarzda yenilenmiş, “Adalet Salonu”ndaki arma levhaları, orijinal kalıplar model alınarak eski haline getirilmişti. Tonozlu tavanlardaki karmaşık ve devingen desenlerin parlak ve canlı yıldızları göz alıyordu; bütün odaların zeminine parke döşenmiş ve hem büyük hem de küçük yemek odalarının duvarları, seçkin bir akademisyen olan Profesör Lindemann’ın devasa tablolarıyla süslenmişti; bu tablolarda hükümdar ailesinin tarihinden sahneler, modern akımların kıpır kıpır eğilimlerine mesafeli ve onlardan bihaber bir yaklaşımla, net ve kunsursuz bir tarzda resmedilmişti. Hiçbir eksik yoktu. Şatonun eski bacaları ve kat kat yuvarlak borularıyla tavana kadar uzanan rengârenk sobaları artık kullanılacak durumda olmadığından, şatonun kış aylarında da kullanılma olasılığı göz önünde bulundurularak antrasit sobaları kurulmuştu.

Fakat yetmiş iki pare top atışı yapıldığı gün, yılın en güzel mevsimine, ilkbaharın son demlerine, yazın başlangıcına, haziran başına, Paskalya’dan sonraki yedinci güne denk gelmişti. Günün erken saatlerinde, doğumun sabaha karşı başladığı, kendisine telgrafla bildirilen Johann Albrecht saat sekizde Grimmburg Tren İstasyonu’nda üç ya da dört yüksek rütbeli kişi –belediye başkanı, yargıç, bölge papazı ve kasaba doktoru– tarafından tebriklerle karşılandı ve arabasıyla hemen şatoya doğru yola çıktı. Grandük’e Devlet Bakanı Dr. Baron Knobelsdorff ile Piyade Alayı İkinci Komutanı Kont Schmettern eşlik ediyordu. Kısa bir süre sonra iki veya üç bakan daha ana saraya vardı; Yüksek Kilise Meclisi Başkanı ve Saray Vaizi Dom Wislizenus, sarayda görevli yüksek rütbeli memurlar ve henüz gençlik çağında olan emir eri Yüzbaşı von Lichterloh. Grandük’ün özel doktoru General Dr.

Eschrich müstakbel annenin gözetimini üstlenmiş olmasına rağmen, Johann Albrecht, Dr. Sammet diye genç, üstüne üstlük bir de Yahudi kökenli olan kasaba hekiminden kendisine eşlik ederek şatoya gelmesi talebinde bulunma fikrine kapılmıştı. İşi başından aşkın olan ve böylesi bir ayrıcalığın kendine bahşedilmesini hiç beklemeyen mütevazı, çalışkan ve ciddi adam defalarca, “Memnuniyetle, memnuniyetle,” diye kekelemiş ve bu hali, müstehzi gülümsemelerle karşılanmıştı.

Grandüşes’in yatak odası, sarayın birinci katında, penceresi ormanların, dağların ve nehrin kıvrımlarının muhteşem manzarasına bakan, parlak renkli duvarları baştan başa hükümdarlığın eski günlerinde o odada kalmış olan Kraliyet gelinlerinin madalyon şekilli çerçevelerdeki portreleriyle süslenmiş, beş köşeli “özel gelin odası”ydı. Dorothea odadaki yatakta yatıyordu, yatağın ayakucuna bağlanmış enli ve sağlam bir parça şeride ata binmecilik oynayan bir çocuk gibi sınıksız tutunmuştu ve güzel, çekici bedeni sarsılıyordu. Küçük, zarif elleri olan ve yuvarlak kalın camlı gözlüğünün ardında kahverengi gözleri esrareniz bir biçimde parıldayan yumuşak huylu ve tecrübeli Ebe Gnadebusch, Grandsüşes’e yardımcı olmak için konuşuyordu:

“Daha sıkı... Daha sıkı, Majesteleri! Çabucak olup bitecek... Çok kolay olacak... İkinci kez... Bu hiçbir şey değil... Sakinleşin: Bacaklarınızı ayırın... Çenenizi sürekli göğsünüze bastırın...”

Ebe gibi beyaz bir elbise giymiş olan bir hastabakıcı da yardım ediyor, ıkınma aralarında elindeki taslarla ve sargı bezleriyle ses çıkarmadan dolanıp duruyordu. Koyu tenli, kır sakallı ve sol gözüne inme inmiş gibi görünen doktora doğumu gözlemliyordu. Ameliyat önlüğünü, genel cerrah üniformasının üzerine geçirmişti. Bir burjuvanıkinden farksız dış görünüşüyle etli butlu ve astımlı

bir hanım olan, bununla birlikte saray balolarında göğüs dekoltesini cömertçe sergilemekten de geri kalmayan Dorothea'nın sadık başnedimesi Barones von Schulenburg-Tressen, doğumun devam edip etmediğini teyit etmek için arada bir özel odaya göz atıyordu. Hanımının elini öptü ve birkaç zayıf nedimenin Grandüşes'in vazife başında bulunan mabeyincisi Kont Windisch'le gevezelik ettiği yandaki odaya geçti. – Keten önlüğü bir domino gibi frakının üzerine geçirmiş olan Dr. Sammet, lavabonun yanında alçakgönüllü ve dikkatli bir tutumla bekliyordu.

Johann Albrecht, insanı çalışmanın yanı sıra tefekkürü de davet eden ve “özel gelin odası”yla arasında makyaj odası adı verilen yer ile bir geçit salonu bulunan kubbeli odadaydı. Heybetli kitap raflarına yatık dizilmiş ve şatonun tarihini anlatan çok sayıda elyazması yapraklardan dolayı bu oda, kütüphane adıyla anılıyordu. Oda yazışma odası olarak düzenlenmişti. Duvarlardaki rafları yerküre modelleri süslüyordu. Açık olan cumbalı pencereden içeri tepelerden gelen sert rüzgâr esiyordu. Grandük, çay servis edilmesini istemişti; şahsi uşağı Prah'lın bizzat getirdiği çay takımı yazı masasının üzerinde unutulmuş duruyor, Johann Albrecht huzursuz ve gergin bir halde odanın bir köşesinden diğerine volta atıyordu. Adımlarına parlak çizmelerinin aralıksız gıcirtısı eşlik ediyordu. Yaveri von Lichterloh neredeyse bomboş olan geçit salonunda sabırla beklerken, bir yandan da Grandük'ün çizmelerinin çıkardığı sesi dinliyordu.

Bakanlar, ikinci komutan, Saray Vaizi ve saray memurları, toplamda dokuz veya on bey, yüksek giriş katındaki kabul odalarında bekliyorlardı. Lindemann tabloları arasında bayrak ve tüfek aranjmanlarının asılı olduğu büyük ve küçük ziyafet salonu arasında volta atıyor, başlarının üzerinde parlak renkli kemerler oluşturacak şe-

kilde birleşen, ağaç gövdelerini andıran sütunlara yaslanıyor, tavana kadar uzanan dar pencerelerin önünde durmuş, kurşunlu camların arasından aşağıdaki nehre ve kasabaya bakıyor, duvarlar boyunca dizilmiş taş banklara veya gotik tarzdaki üst kısımlarını gülünecek derecede küçük, kamburu çıkmış taştan çocuk figürlerinin taşıdığı şöminelerin önündeki sandalyelerde oturuyorlardı. Parlak gün ışığı üniformalardaki altın sırmaları, vatkalı omuzlardaki nişanları, yüksek rütbelilerin pantolonlarındaki dore şeritleri ışılatıyordu.

Sohbet pek de iyi ilerlemiyordu. Üç köşeli şapkalar ve beyaz eldivenli eller sürekli, kasılarak açılan ağızları kapatmak için kaldırılıyordu. Hemen herkesin gözü yaşlıydı. Birçoğu kahvaltı etmeye bile fırsat bulamamıştı. Bazıları askerî hekim General Eschrich'in acil durumlar için orada bıraktığı ameliyat aletlerini ve deri kaplı yuvarlak kloroform kavanozunu çekinceyle inceleyerek oyalanıyordu. Kahverengi peruğu, altın çerçeveli kelebekgözlüğü ve uzun, sararmış tırnakları, titrek hareketleriyle yapılı bir adam olan Yüksek Saray Mareşali von Bühl zu Bühl, o aceleci ve sarsak tavırlarıyla çok sayıda anekdot anlattıktan sonra bir koltuğa oturmuş, gözleri açıkken uyuklama – ortamın ciddiyetini hiçbir şekilde tehlikeye atmadan, sabit bakışlarını ve tetikte duruşunu koruyarak zaman ve mekân bilincini kaybetme– yeteneğinden istifade ediyordu.

Maliye ve Tarım Bakanı Dr. von Schröder o gün Devlet Bakanı, İçişleri, Dışişleri ve Grandük'ün Sarayından Sorumlu Bakan Dr. Baron Knobelsdorff'la sohbet etmişti. Sanat üzerine bir gözlemlerle başlayıp finansal ve ekonomik meselelerle devam eden, yüksek rütbeli bir saray memurunun adının bir nebze küçümsemeye zikredildiği ve en soylu kişiliklerden bile bahsedilen, konudan konuya atlanan bir hoşbeşti. Sohbet başladığında iki

Grimmburg adlı küçük Alman prensliğinde işler yolunda gitmemektedir. Çağın gerisinde kalmış bu grandüklüğü yöneten hanedan, ülkeyi iflasın eşiğine getirmiştir. Dahası, hastalıklı veliaht Prens Albrecht'in uzun yaşamayacağı korkusu da ülkenin geleceğine dair ümitlere gölge düşürmektedir. Grandükün, Klaus Heinrich adlı ikinci bir oğlunun dünyaya gelmesi herkesi sevince boğsa da, genç vârisin fiziksel bir kusuru olduğu anlaşılır. Kusurunu gizleyerek yaşamayı öğrenen Klaus Heinrich, sıradan insanlar karşısındaki varoluşunun içi boş olduğunu çok geçmeden fark eder. Amerikalı bir zengin kızı Imma'yla yolları kesiştiğindeyse, Klaus Heinrich hayattaki rolünü sorgulamaya başlar.

İkinci romanı *Majesteleri Kral*'da Thomas Mann, içine kapanık, dış dünyaya ayak uyduramamış bir Alman grandüklüğüne tüm Avrupa'yı sığdırmayı başarıyor. Dünya Savaşı öncesinde saray hayatını, soylular sınıfının modern dünyadaki yerini sorguluyor. Bireysel özgürlük ile görev bilinci, gelenek ile modernite arasındaki zıtlıkları masalsi bir dille ortaya koyuyor.

#modernmasallar #eskiavrupa #aristokrasi #yalnızlık #varoluş #asalet
#değişendünya

 can roman

canyayinlari.com twitter.com/canyayinlari facebook.com/canyayinevi

ISBN: 978-975-07-3982-6

9 789750 739828